

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 788: Thiện Đạo Đại Sư Nói: “N hư Lai Sở Dĩ Hưng Xuất Thế, Duy Thuyết Di Đà Bồn Nguyên Hải”

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 067)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thiện Đạo Đại Sư nói: “N hư Lai sở dĩ hưng xuất thế, duy thuyết Di Đà bồn nguyên hải” (Đức N hư Lai sở dĩ xuất hiện ra đời, chỉ vì để tuyên nói biển bồn nguyên của Phật A Di Đà). Bộ “Phật Thuyết Đại Thừa Vô Lượng Thọ Trang Nghiêm Thanh Tịnh Bình Đẳng Giác Kinh” này, thực sự là pháp môn đệ nhất của chư Phật N hư Lai nhằm phổ độ tất cả chúng sanh tội khổ trong pháp giới được bình đẳng thành Phật. Đây lại càng là điều mà chúng ta nên biết vậy.】

Đoạn văn này, tôi đặc biệt đem bổ sung vào phần cuối bản chú giải của Giang cư sĩ, đối với người niệm Phật sẽ giúp tăng trưởng tín tâm. Bởi vì lý luận và phương pháp niệm Phật của chúng ta đều không tách rời khỏi Kim Cang Bát Nhã, có thể nói thấy đều là đang thực hành Kim Cang Bát Nhã.

Thiện Đạo Đại Sư là người thời nhà Đường. Trong “Truyện Ký” có nói Ngài là Phật A Di Đà tái lai, là hóa thân của Phật Di Đà. Nếu nói là hóa thân của Phật Di Đà, thì lời nói này chính là do đích thân Phật A Di Đà nói ra, làm sao có thể sai sót được? Lời của Ngài nói: “*N hư Lai sở dĩ hưng xuất thế*” (Đức N hư Lai sở dĩ xuất hiện ra đời), chữ “N hư Lai” giảng ở chỗ này, ý nói là N hư Lai trong hết thảy các cõi nước chư Phật mười phương, chứ không phải chỉ một vị Phật. Tất cả chư Phật, vì sao các Ngài lại muốn xuất hiện ở thế gian? Cũng tức là vì sao phải ứng hóa đến thế gian này? Chính là để giảng kinh thuyết pháp cho tất cả chúng sanh, ý nghĩa này tôi nghĩ rằng phần đông các đồng tu đều biết rõ.

Phật xuất hiện ở thế gian là vì để độ chúng sanh. Độ chúng sanh thì phải dùng phương pháp gì? Phương pháp duy nhất chính là tuyên nói bồn nguyên

của Phật Di Đà cho tất cả chúng sanh. Chữ “*Hải*” (biển) này là sự tỷ dụ, bốn nguyện của Phật Di Đà sâu rộng vô hạn, cho nên ví như biển lớn. Từ đó có thể thấy, tất cả chư Phật độ chúng sanh thành Phật đạo, nói một cách chân thật, chính là dựa vào bộ “*Kinh Vô Lượng Thọ*” này. “*Kinh Vô Lượng Thọ*” là bộ kinh đệ nhất của tất cả chư Phật dùng để độ chúng sanh, thành Phật đạo.

Vậy vì sao Phật lại còn nói thật nhiều kinh điển đến như vậy? Ngài nói nhiều như vậy, là bởi vì đem pháp môn này giảng cho họ nghe thì họ không thể tiếp nhận, họ không thể tin tưởng, cho nên đành dùng vô lượng vô biên pháp môn để làm phương tiện, để dẫn dắt, dẫn dắt tất cả chúng sanh cùng quy hướng về biển nguyện của Phật Di Đà. Cổ đức có câu: “*Thiên kinh vạn luận, xức xức chỉ quy*” (Ngàn kinh muôn luận, chôn chôn đều chỉ hướng quy tông). Quy về đâu? Quy về biển nguyện của Phật Di Đà, đến đây mới biết pháp môn Tịnh Tông thực sự là không thể nghĩ bàn! Cho nên tất cả chư Phật Như Lai đều tán thán Phật A Di Đà là: “*Quang trung cực tôn, Phật trung chi vương*” (Tôn quý nhất trong ánh sáng, là Vua trong các vị Phật), đây là điều Thế Tôn đã nói cho chúng ta biết trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”.

Hôm nay chúng ta quy y, là quy y với vị nào? Đương nhiên là Phật A Di Đà. Điều chúng ta muốn chính là làm đệ tử của Phật Di Đà, đây là điều mà chư vị đồng tu nhất định phải biết. Nếu hỏi quý vị quy y vị nào? Đáp rằng: “Tôi quy y một vị pháp sư nào đó”, thì thật chẳng ích gì! Bạn hỏi tôi quy y vị nào? Tôi quy y Phật A Di Đà. Những điều tôi chỉ dạy cho các bạn, thầy đều là khuyên quy y Phật A Di Đà, các bạn không phải quy y tôi; quy y tôi thì các bạn sai rồi, rắc rối đó lớn lắm. Chúng ta là quy y Phật A Di Đà, chúng ta thầy đều là đệ tử của Phật Di Đà. Hai câu nói này rất nổi tiếng, là do Thiện Đạo Đại Sư nói.

Nói biển bốn nguyện của Phật Di Đà, chính là nói đến “*Kinh Vô Lượng Thọ*”. Mà “*Kinh Vô Lượng Thọ*” mãi cho đến thời đại của chúng ta hiện nay, mới được lão cư sĩ Hạ Liên Cư vì chúng ta mà hội tập lại, thực sự tạo ra một bản hội tập tận thiện tận mỹ, điều này thực sự chẳng hề dễ dàng chút nào. Bộ kinh này từ khi được hội tập hoàn thành và lưu thông cho đến ngày nay, cũng chưa qua nửa thế kỷ, cỡ chừng năm mươi năm, thời gian chưa phải là quá lâu.

Người thời đại chúng ta hiện nay rất khổ, so với người ở bất kỳ thời đại nào cũng đều khổ hơn. Chư Phật Bồ Tát đặc biệt mở lòng từ bi, vì chúng ta mà chọn lựa một bộ kinh điển thù thắng như vậy, khiến cho chúng sanh thời kỳ Mạt pháp, mãi cho đến sau khi Phật pháp diệt tận một trăm năm, bộ kinh này vẫn

còn tồn tại ở thế gian, độ vô lượng chúng sanh. Chỉ cần có duyên gặp được bộ kinh này, có thể sanh tâm hoan hỷ, có thể tin, có thể nguyện, thì người đó quyết định được độ. Thật sự mà nói, chính chư Phật Như Lai — nói chư Phật Như Lai là bao gồm cả Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật của chúng ta — đều phổ độ tất cả chúng sanh tội khổ trong pháp giới.

Tất cả chúng sanh tội khổ đều có thể được độ ngay trong một đời, vậy thì những người có đầy đủ thiện căn phước đức, há chẳng phải là càng dễ dàng được độ hơn sao! Chúng sanh tội khổ nói ở đây, là chỉ những người tạo tác ngũ nghịch thập ác, nếu không gặp được pháp môn này, trong đời này họ quyết định đọa địa ngục. Hạng người tội nghiệp sâu nặng như vậy, gặp được pháp môn này cũng đều có thể được độ ngay trong một đời; chẳng những được độ, mà còn bình đẳng thành Phật, đây đúng là điều thật sự không thể nghĩ bàn, thực sự gọi là pháp khó tin!

Bạn nói chúng sanh địa ngục được độ thì có lẽ còn có người có thể tin, chứ nói chúng sanh địa ngục thành Phật, người tin tưởng quả là quá sức hiếm hoi, quả thực là khiến người ta không thể tin nổi. Cho nên pháp môn này là pháp môn đệ nhất khiến cho tất cả chúng sanh bình đẳng thành Phật. Chúng ta có thể nhận thức rõ ràng, thực sự biết, thực sự minh bạch rồi, thì đây chính là đại phước đức, nhân duyên phước đức này thật không thể nghĩ bàn!